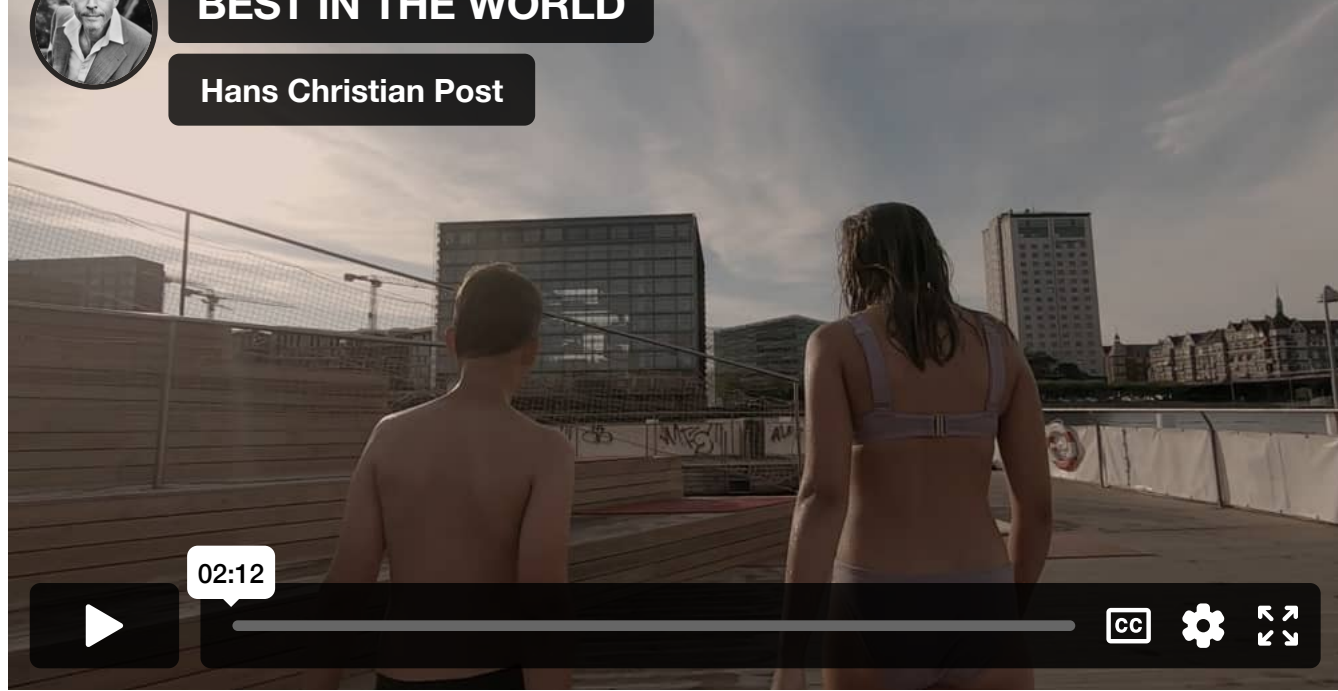

27. september 2022

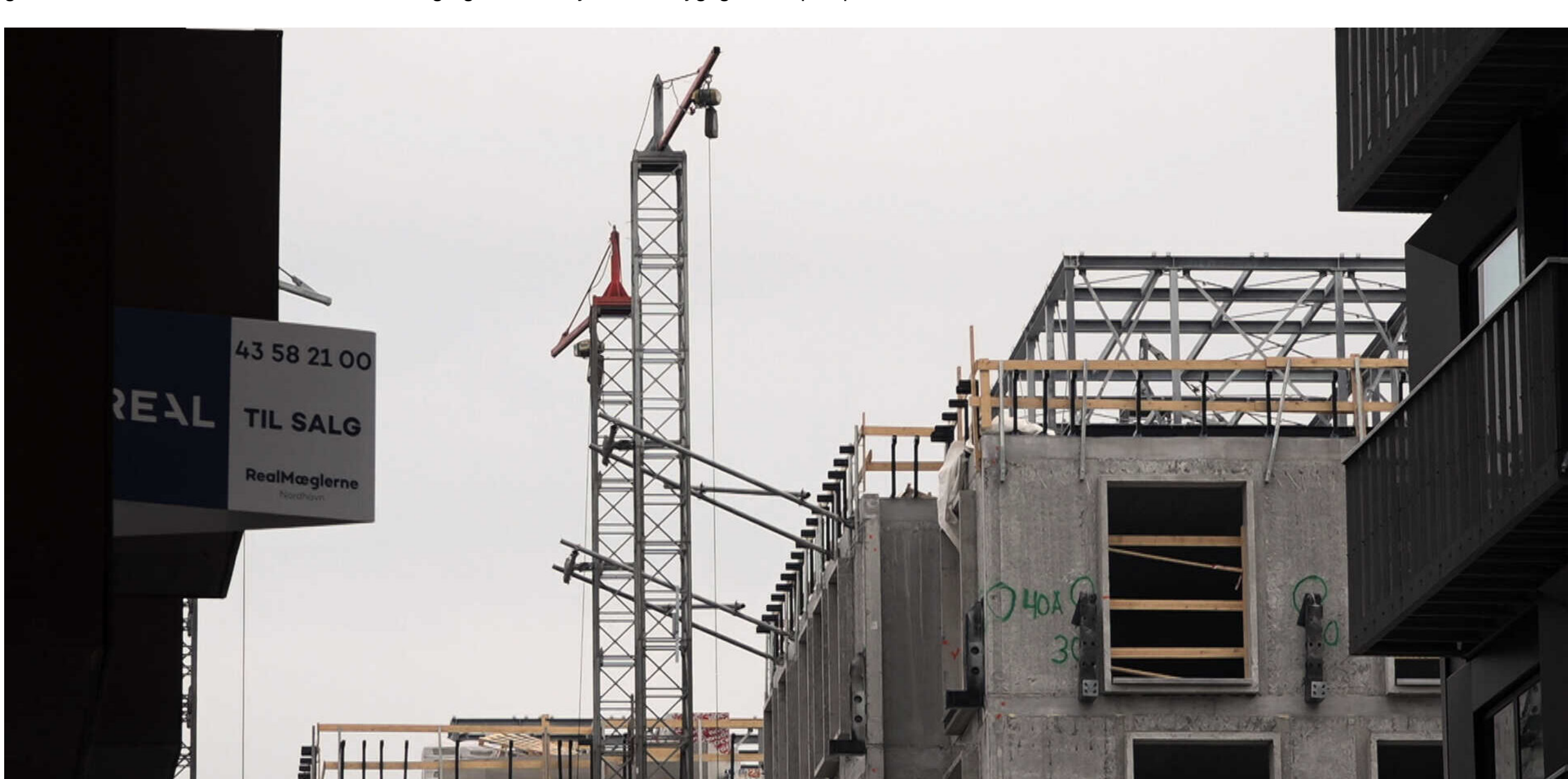
Verdens bedste

Dokumentaren "Best in the World" er valgt som åbningsfilm til arkitekturfestivalerne i København og Rotterdam. Dreyers Fond har støttet både filmen og CAFX, der har STEDSANS som årets tema og begynder den 6. oktober 2022. Allerede dagen før er der gallepremiere på filmen, der undersøger bagsiden ved transformationen af København. Dokumentarist Hans Christian Post deler nogle af sine tanker bag filmen.

København var engang det lysende eksempel på en human og åben by, der var overkommelig for alle, men nu er den en boble, der kun er tilgængelig for de rige. Er København forløber for en udvikling, som andre byer stadig har i vente eller allerede er gået i gang med, spørger Hans Christian Post med sin konfronterende dokumentar.

Filmen ser ud over det fotogene billede af København som en af de bedste byer i verden og undersøger bagsiden af den transformation, København har gennemgået i de seneste årtier, fra en gældsplaget industriby til et neoliberalt bylandskab drevet af billige lån. I samtale med arkitekter, aktivister og forfattere gør filmen status over Københavns udvikling og viser, at byens levedygtighed er på spil.

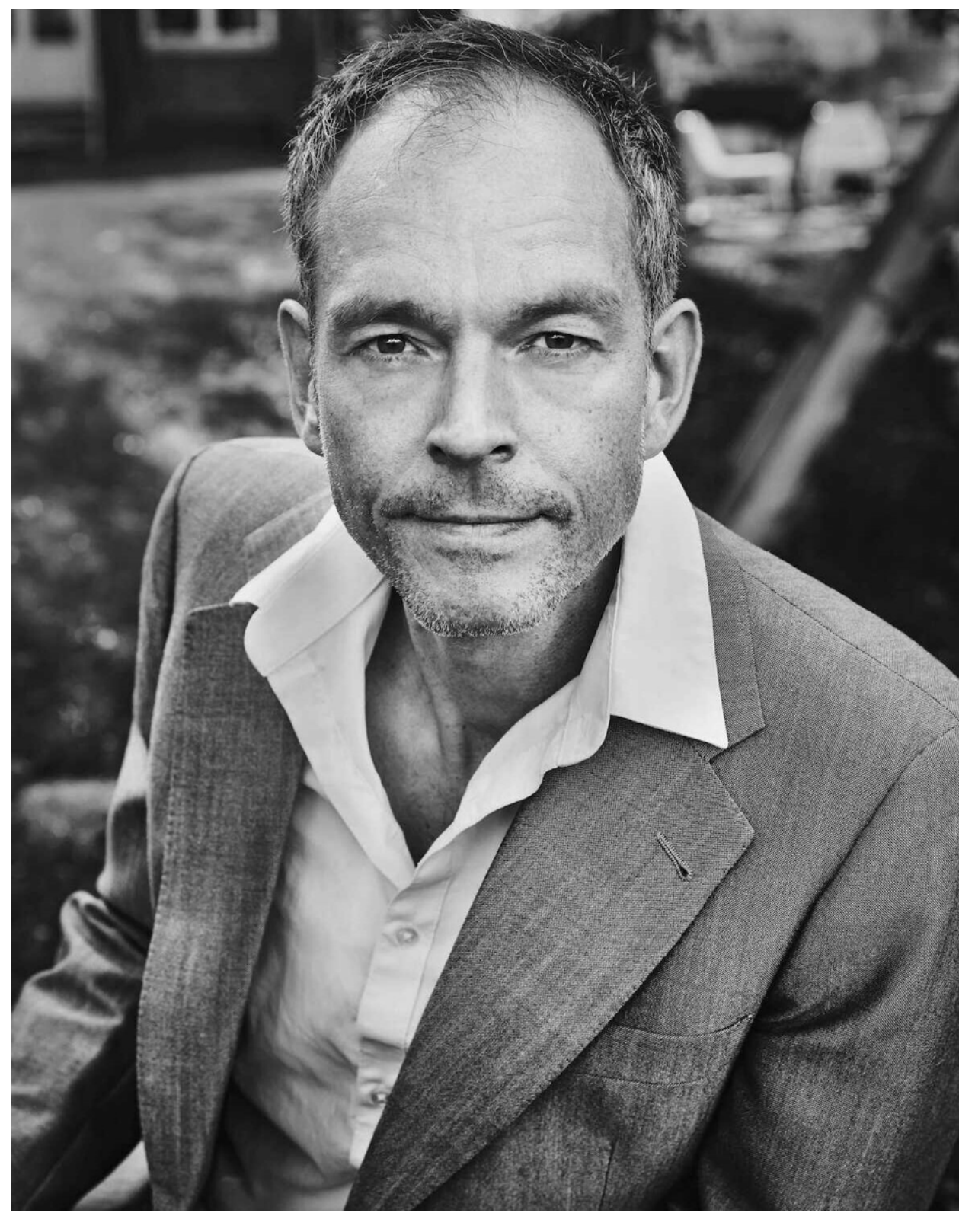
Den 5. oktober 2022 er der gallapremiere i Grand Teatret i København på filmen "Best in the World", der samme aften bliver vist i Rotterdam. Der er fælles livestreaming og Q&A ved overbergmester Sophie Hæstorp Andersen og instruktør Hans Christian Post efter filmen. Allerede her fortæller dokumentaristen om filmens baggrund, der spænder fra personlige erfaringer til politiske forhåbninger.

Uden for i egen by

Jeg gik i gang med at lave filmen, fordi jeg længe har ment, at udviklingen i København hen imod at blive "verdens bedste by" har haft nogle slemme bagsider, og fordi jeg også har undret mig over, at så få danske meningsdannere og eksperter talte om disse ting. Jeg var selv bosiddende i Berlin i starten af 0'erne, hvor transformationen af København for alvor tog fart, og jeg kunne slet ikke genkende byen og den økonomiske selvbevidsthed, som pludselig herskede over alt, når jeg i ny og næ besøgte byen. I Berlin var situationen en helt anden, for Berlin var i de år en ramponeret og økonomisk udfordret by, men der var langt højere til loftet end i København og vitterligt plads til alle.

Senere, da jeg var flyttet tilbage til København, oplevede jeg i en længere årrække at stå uden for boligmarkedet. I de år var min familie og jeg flere gange tvunget til at flytte fra det ene midlertidige lejemål til det næste, og hver gang oplevede vi, at lejen blev højere, mens kvadratmeterne blev færre. Det giver en et særligt kritisk blik på byen og ikke mindst det evindelige motto fra politikere og planlæggere om at skabe den bedste og mest inkluderende by for dens borgere.

Når man står uden for eller på kanten af byen, er det svært at klappe i hænderne over en udvikling, som muligvis er til borgernes bedste, men som samtidig gør byen stadig dyrere og mere uopnåelig for de mennesker, der står udenfor. Dette var et af de paradokser, som vakte min interesse: at jo mere byen gør for at være en attraktiv og inkluderende by for alle, jo flere lækre udeområder, cykelstier, osv., der anlægges, jo mere eksklusiv og ekskluderende bliver byen i grunden. Som filmskaber er det altid spændende at dykke ned i sådanne paradokser og udfordringer og se, hvad de gemmer på.

Hvilke værdier sætter standarden?

Jeg håber, at min film vil kunne rykke ved flere ting. For det første, at der sker noget med prislejset i byen. Det kan være, at den aktuelle økonomiske tilbagegang lige nu vil tage hånd om det problem. Men ellers er det vigtigt, at der bygges mere alment boligbyggeri, ligesom byen måske skal tænke i nogle andre baner, når den sælger sine grunde. Er det muligt at sælge byggegrundene billigere og samtidig opstille særlige betingelser, så vi får de billigere boliger, København tørster efter?

Samtidig håber jeg på, at filmen vil kunne åbne op for en debat om, hvad det overhovedet vil sige, at en by er god. Skal byen være så pæn og velordnet, som den lige nu er? Skal hver eneste facade i byen stå, som om den lige er blevet opført, eller må byen godt være lidt mere slidt, ramponeret og oplejet? Det var København i starten af 90'erne, hvor jeg selv flyttede hertil, og selvom byen måske ikke var den mest rentable for udlejere og developere og, at man ikke kunne blive hovedkuldslags rig på at eje en bolig eller boligejendom, så fungerede byen faktisk meget godt for mange af dens beboere; og man havde ikke den eksistentielle økonomiske stress, som mange har i dag, om man nu vil have råd til huslejen i morgen eller til næste år. Prislejset var et andet og det gjorde byen langt mere fleksibel og også kriseresistent.

Blandede byer er bedst

Vi kan muligvis ikke have byer for alle. Der er trods alt grænser for vækst. Alle danskere kan ikke bo i København. Men ambitionen må stadig være, at alle samfundsgrupper og -klasser skal have mulighed for at finde fodfæste i byen. Det er godt for byen, at alle der har et virke i den, også kan bo i den. Det er samtidig godt for innovationen, for jo flere forskellige typer af mennesker, som til dagligt går op og ned ad hinanden, jo flere potentielle konflikter vil der være, men jo flere spændende nybrud af enhver slags vil der også kunne opstå. Endelig er det godt for demokratiet og for os alle som samfundsborgere, at vi ser og er i berøring med så mange forskellige mennesker fra så mange forskellige samfundslag som muligt.

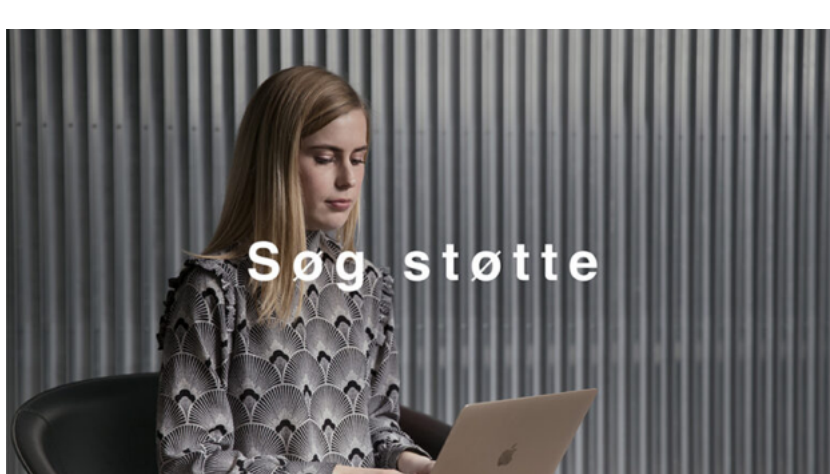
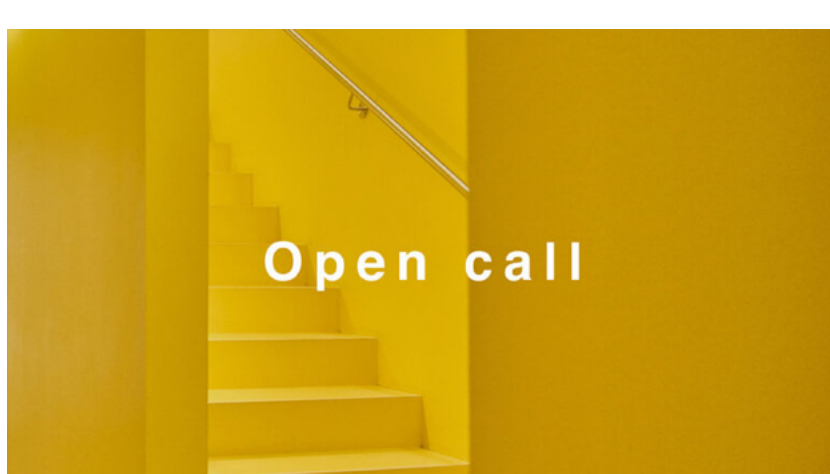
Endelig vil det være godt at sørge for, at de andre byer i Danmark, som Odense, Aarhus, Aalborg og andre større provinsbyer, alle oplever en kulturel og social opblomstring, så der bliver nogle attraktive og urbane alternativer til København. Det er noget, landets politikere er opmærksomme på og efterstræber. At en del uddannelser igen flyttes ud i provinsen, vil helt sikkert kunne bidrage til, at nogle af de ting, manges så godt kan lide ved København – som at der sker noget, at der er liv i byen efter lukketid – også vil opstå i andre byer, herunder de større provinsbyer, rundt omkring.

Hans Christian Post ved i skrivende stund ikke med sikkerhed, hvor hans dokumentarfilm bliver vist efter CAFX, der allerede uger inden har udsolgt forestillinger. Med til filmen "Best in the World" dog med sikkerhed bolig på Filmstriben sammen med instruktørens tidligere film "Hvorhen med historien?" og "Hvis by?".

FONDEN

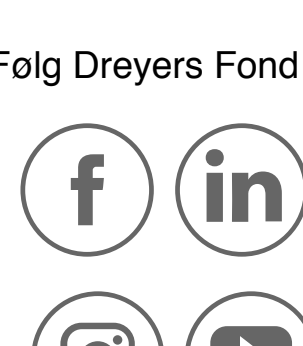

KONTAKT

Dreyers Fond
Løvenborg
Vesterborggade 34, 3
1620 København V

Administrationschef
Patricia De Moor
Tlf. 33 25 53 11 /
info@dreyersfond.dk

Følg Dreyers Fond på:

Cookiepolitik

Kommunikationschef
Katrine Krebs
Tlf. 61 61 44 12 /
presse@dreyersfond.dk

Bliv inviteret
Kom på vores gæsteliste

Bliv opdateret
Tilmeld dig vores nyhedsbrev